

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **G.**, **X.**, zastúpenej JUDr. **V. H.**, advokátkou v **B.**, proti odporcovi **M.**, **P.**, zastúpenej JUDr. **L. F.**, advokátom v **B.**, **o vyhlásení exekúcie za neprípustnú**, vedenej na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 35 Er 1427/2005, dovolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 30. októbra 2007 sp. zn. 16 CoE 107/2007, takto

r o z h o d o l :

Z r u š u j e uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 30. októbra 2007 sp. zn. 16 CoE 107/2007 a vec mu vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava III uznesením z 19. decembra 2006 č.k. 35 Er 1427/05-83 vyhlásil za neprípustnú akúkoľvek exekúciu podľa Exekučného poriadku, ktorá má byť vykonaná na podklade exekučného titulu, ktorým je rozhodcovské rozhodnutie vydané 7. októbra 2004 Medzinárodným arbitrážnym centrom pri Rakúskej obchodnej a priemyselnej komore vo Viedni, Rakúsko (v anglickom jazyku : International Arbitral Centre of the Austrian Federal Economic Chamber) vo veci **Á. c/a V.**, akciová spoločnosť, **K.** (súčasnú obchodné meno **S.**), vedenej pod číslom **S.**.

Odporcovi (predtým **Á.**) uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania v sume 6 373,20 Sk v lehote do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

Na odvolanie odporcu Krajský súd v Bratislave uznesením z 30. októbra 2007 sp. zn. 16 CoE 107/2007 napadnuté uznesenie Okresného súdu Bratislava III č.k. 35 Er 1427/05-83

z 19. decembra 2006 zmenil tak, že návrh navrhovateľa (predtým S., O.) zamietol. Výrok o náhrade trov konania zmenil tak, že odporcovi náhradu trov konania nepriznal. Odporcovi nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. Dospel k záveru, že rozhodnutie prvostupňového súdu nie je vecne správne. Podľa jeho názoru návrh na vyhlásenie exekúcie za neprípustnú, nie je návrhom, podanie ktorého by malo za následok začatie exekučného konania v zmysle § 36 Exekučného poriadku, ale jeho aplikácia prichádza do úvahy až v priebehu už začatého exekučného konania, pretože len začaté konanie je možné zastaviť, a podľa § 57 ods. 1 písm. g/ Exekučného poriadku následkom vyhlásenia exekúcie za neprípustnú je právne zastavenie exekúcie. Je nesporné, že medzi účastníkmi, na základe exekučného titulu, ktorým je predmetné rozhodcovské rozhodnutie, nebolo začaté exekučné konanie podaním návrhu na vykonanie exekúcie podľa § 36 Exekučného poriadku. Keďže doposiaľ nebolo začaté exekučné konanie, nemožno považovať za dôvodný návrh navrhovateľa na vyhlásenie exekúcie za neprípustnú a na jej zastavenie. Zistil, že označenie účastníka exekučného konania navrhovateľom v podanom návrhu nie je v súlade s ustanovením § 37 Exekučného poriadku, z ktorého vyplýva, že účastníkmi konania sú oprávnený a povinný. Námietky navrhovateľa týkajúce sa právnej úpravy uznávania cudzích rozhodnutí s poukazom na obmedzené možnosti povinného uplatniť dôvody odopretia uznania nepovažoval za dôvodné, pretože dospel k záveru, že Exekučný poriadok neobsahuje žiadnu úpravu preventívneho konania, ktoré by bolo možné viesť pred začatím samotnej exekúcie, a začatie exekučného konania podaním návrhu podľa ustanovenia § 57 ods. 1 písm. g/ Exekučného poriadku by bolo v rozpore s úpravou exekučného konania v zmysle § 36 a nasl. Exekučného poriadku. Uznesenie súdu prvého stupňa preto podľa § 220 O.s.p. zmenil tak, že návrh navrhovateľa zamietol.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu podal dovolanie navrhovateľ a žiadal, aby dovolací súd zrušil rozhodnutie odvolacieho súdu a vrátil mu vec na ďalšie konanie alebo aby zrušil aj rozhodnutie súdu prvého stupňa a vrátil mu vec na ďalšie konanie. Uviedol, že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), keďže odvolací súd rozhodol nesprávnou formou rozhodnutia – uznesením, keď podľa jeho názoru mal rozhodnúť rozsudkom. Tento jeho postup je neoddeliteľne spätý s odňatím možnosti účastníkovi konania (navrhovateľovi) konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p. a s odňatím práva na verejné vyhlásenie rozsudku (čl. 142 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky). Ďalej uviedol, že konanie je postihnuté inou vadou a to nepreskúmateľnosťou napadnutého rozhodnutia pre nedostatok dôvodov ako aj že

rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Odporca vo svojom vyjadrení k dovolaniu navrhovateľa uviedol, že poukázal vo svojich predchádzajúcich podaniach z 8. decembra 2006 a 12. decembra 2007 na nedostatok právomoci súdov Slovenskej republiky rozhodnúť v tejto veci.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), zastúpený advokátkou (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie je procesne prípustné (§ 239 ods. 1 O.s.p.) a že predmetné rozhodnutie odvolacieho súdu je potrebné zrušiť.

V zmysle § 241 ods. 2 O.s.p. môže byť dovolanie podané iba z dôvodov, že a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237 O.s.p., b) konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací súd je viazaný nielen rozsahom dovolania, ale i v dovolaní uplatnenými dôvodmi. Obligatórne (§ 242 ods. 1 O.s.p.) sa zaoberá procesnými vadami uvedenými v § 237 O.s.p. a tzv. inými vadami konania, pokiaľ mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Dovolacie dôvody pritom neposudzujú len podľa toho, ako ich dovolateľ označil, ale podľa obsahu tohto opravného prostriedku.

Podľa ustanovenia § 7 ods. 1 O.s.p. v občianskom súdnom konaní súdy prejednávajú a rozhodujú spory a iné právne veci, ktoré vyplývajú z občianskoprávných, pracovných, rodinných, obchodných a hospodárskych vzťahov, pokiaľ ich podľa zákona neprejednávajú a nerozhodujú o nich iné orgány.

Kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci [podmienky konania (§ 103 O.s.p.)].

Ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví. Ak vec nespadá do právomoci súdov alebo ak má predchádzať iné konanie, súd postúpi vec po právoplatnosti uznesenia o zastavení konania príslušnému orgánu; právne účinky spojené s podaním návrhu na začatie konania zostávajú pritom zachované. Ak ide

o nedostatok podmienky konania, ktorý možno odstrániť, súd urobí pre to vhodné opatrenia. Pritom spravidla môže pokračovať v konaní, ale nesmie vydať rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. Ak sa nepodarí nedostatok podmienky konania odstrániť, konanie zastaví (§ 104 ods. 1, 2 O.s.p.).

Osobitnú pozornosť treba venovať problematike právomoci slovenských súdov vo veciach s medzinárodným prvkom. Všeobecná úprava tejto právomoci je obsiahnutá v ustanovení § 37 a nasl. zákona č. 97/1963 Zb. v znení neskorších predpisov. Posúdenie otázky právomoci podľa uvedeného zákona bude možné iba v prípade, ak mnohostranná alebo dvojstranná medzinárodná zmluva nemá osobitnú úpravu pre daný vzťah. Pri posudzovaní konkrétnej veci treba rešpektovať aj písomnú prorogačnú zmluvu v prípadoch, keď inak právomoc slovenských justičných orgánov pre nedostatok miestnej príslušnosti by nebola daná.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 druhá veta O.s.p.) skúmal dovolací súd, či konanie nie je postihnuté tzv. inou vadou konania. Inou vadou konania, na ktorú musí dovolací súd prihliadnuť aj vtedy, ak nie je v dovolaní namietaná, je procesná vada, ktorej dôsledkom je vecná nesprávnosť, ktorej základom je porušenie procesných ustanovení upravujúcich postup súdu v občianskom súdnom konaní.

V odôvodnení rozhodnutia súd prvého stupňa sa zaoberal námietkou odporcov týkajúcou sa právomoci súdu. Uviedol, že podľa jeho názoru vec patrí do právomoci súdu, nakoľko sa jedná o exekúciu, ktorú budú prípadne viesť slovenskí exekútori pred slovenskými súdmi. Právomoc súdu je daná priamo kompetenčným ustanovením § 57 ods. 1 písm. g/ Exekučného poriadku. Odporcovi nič nebráni, aby na podklade právoplatného rozhodcovského rozsudku podal návrh na nútený výkon rozhodnutia (exekúcie) pred maďarskými justičnými orgánmi podľa maďarského procesného práva. Keďže nejde o uplatnenie hmotno-právneho nároku nemožno pri posudzovaní právomoci slovenského súdu vystupovať podľa zákona č. 97/1963 Zb. v znení neskorších predpisov. Podľa čl. 58 Zmluvy o právnej pomoci s Maďarskom (oznámenie federálneho Ministerstva zahraničných vecí č. 63/1990 Zb.) zmluvné strany uznávajú a vykonávajú právoplatné rozhodnutia rozhodcovských súdov vydané po nadobudnutí platnosti zmluvy, ako aj zmiery uzavreté pred týmito súdmi, ak podmienky rozhodcovskej zmluvy, prípadne doložky sú v súlade s právnym poriadkom oboch zmluvných strán. Ďalej uviedol, že zo znenia rozhodcovskej doložky

(čl. 11.1 privatizačnej zmluvy) mu bolo zrejmé, že táto neobsahovala záväzok zmluvných strán, že sa „podvolia rozhodcovskému rozhodnutiu“ a preto je táto podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka neplatná. Rozhodnutie vydané na podklade neplatnej doložky nie je možné v Slovenskej republike uznať. Nemožnosť uznať cudzí rozhodcovský rozsudok je potom dôvodom pre vyhlásenie exekúcie, ktorá by mohla byť vykonaná na jeho podklade, za neprípustnú.

Odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia, aj napriek námietkam odporcu uvedených v odvolaní, týkajúcich sa právomoci súdu, resp. nedostatku právomoci súdu rozhodovať v danej veci (č.l. 116 a 117 spisu) sa vôbec nezaoberal a tak ani nereagoval na dôvody súdu prvého stupňa týkajúce sa právomoci súdu.

V dovolacom konaní vyšlo najavo, že konanie na súde nižšieho stupňa je postihnuté tzv. inou vadou majúcou za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.). O vadu tejto povahy ide tiež v prípade, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia nie je dostatočne preskúmateľné. Aj odôvodnenie uznesenia odvolacieho súdu musí spĺňať náležitosti uvedené v ustanovení § 157 ods. 3 O.s.p. (§ 211 ods. 2 O.s.p.). Odôvodnenie musí obsahovať výklad opodstatnenosti, zákonnosti, spravodlivosti rozhodnutia a takisto zaoberajúc sa námietkami účastníkov konania uvedených v odvolaní a reagujúc na dôvody rozhodnutia súdu prvého stupňa. Navyše je jeho povinnosťou skúmať kedykoľvek v konaní či sú alebo nie sú splnené podmienky konania. Odvolací súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia nevyporiadal s námietkami odporcu uvedenými v odvolaní, týkajúcimi sa právomoci a nezaoberal sa ani dôvodmi súdu prvého stupňa. Nevysvetlil svoj názor či je alebo nie je daná právomoc slovenských súdov v danej veci. Napokon odporca sa k týmto skutočnostiam vyjadroval aj po podaní návrhu navrhovateľa. Z odôvodnenia dovolaním napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu nie je zrejmé na základe čoho je daná právomoc slovenských súdov v tejto veci.

Postup odvolacieho súdu má preto znaky konania postihnutého vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), resp. či vôbec slovenské súdy majú v tejto veci rozhodovať. Na vadu tejto povahy preto musel dovolací súd prihliadnuť. Ďalšie námietky dovolateľa sú zatiaľ právne bezvýznamné, s poukazom na vyššie uvedené.

Vzhľadom na to, Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 243b ods. 2 O.s.p.).

V novom rozhodnutí súd prvého stupňa rozhodne znovu o trovách pôvodného a dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O.s.p.).

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 14. mája 2009

JUDr. Martin V l a d i k, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: